

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. juli 1998

om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF for så vidt angår efterspændingssystemer til bærende konstruktioner

(meddelt under nummer K(1998) 1506)

(EØS-relevant tekst)

(98/456/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer⁽¹⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen skal i forbindelse med attestering af en byggevars overensstemmelse vælge mellem de to procedurer i artikel 13, stk. 3, i direktiv 89/106/EØF og i alle tilfælde vælge »den billigste procedure, der er forenelig med sikkerhedshensyn«; det skal således for en given vare eller varetype afgøres, om en produktionskontrolordning i fabrikken på fabrikantens ansvar er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for attestering af overensstemmelse, eller om det er nødvendigt at inddrage et autoriseret certificeringsorgan af grunde, der vedrører kriterierne i artikel 13, stk. 4;

i henhold til artikel 13, stk. 4, skal den således fastlagte procedure anføres i mandaterne og i de tekniske specifikationer; begrebet varer eller varettyper bør derfor defineres på samme måde som i mandaterne og i de tekniske specifikationer;

de to procedurer, der er fastlagt i artikel 13, stk. 3, er nærmere beskrevet i bilag III til direktiv 89/106/EØF; det må derfor for hver vare eller varetype gøres klart ved henvisning til bilag III, hvilke metoder der skal anvendes ved gennemførelsen af de to procedurer, idet visse ordninger ifølge bilag III skal anvendes fortrinsvis;

den procedure, der er anført i artikel 13, stk. 3, litra a), svarer til ordningerne i bilag III, del 2, nr. ii), første variant, uden løbende overvågning, samt anden og tredje

variant, mens proceduren i artikel 13, stk. 3, litra b), svarer til ordningerne i bilag III, del 2, nr. i), og bilag III, del 2, nr. ii), første variant, med løbende overvågning;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For byggevarer, der er anført i bilag I, attesteres overensstemmelsen ved en procedure, hvorefter der som supplement til produktionskontrolordningen i fabrikken, som gennemføres af fabrikanten, inddrages et autoriseret certificeringsorgan i bedømmelsen og overvågningen af produktionskontrollen eller af selve varen.

Artikel 2

I mandater til udarbejdelse af europæiske tekniske specifikationer anføres det, hvilken procedure der skal anvendes til attestering af overensstemmelse i henhold til bilag II.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11. 2. 1989, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 220 af 30. 8. 1993, s. 1.

BILAG I

Efterspændingssystemer til bærende konstruktioner.

BILAG II

BYGGEVAREGRUPPE

EFTERSPÆNDINGSSYSTEMER TIL BÆRENDE KONSTRUKTIONER**1. Systemer for attestering af overensstemmelse**

For den eller de nedenfor anførte byggevarer og forudsatte anvendelser anmodes Den Europæiske Organisation for Teknisk Godkendelse (EOTA) om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæisk teknisk godkendelse:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r)	System(er) for attestering af overensstemmelse
Efterspændings-systemer	efterspænding af bærende konstruktioner	—	1 +

System 1 +: Se direktiv 89/106/EØF, bilag III, del 2, nr. i), med auditprøvning af stikprøver.

2. Vilkår for EOTA's udarbejdelse af specifikationer for systemet for attestering af overensstemmelse

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst en medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab, (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.
